

Το μονοπάτι της ζωής

- Ένα ηλιόλουστο ανοιξιάτικο πρωινό ξεκίνησε μια παρέα να ανέβει στο βουνό. Ο ένας πίσω από τον άλλον βαδίζανε και προχωρούσαν με ασφάλεια σταθερά.

- Σε διάφορα άλλα σημεία του βουνού ανέβαιναν κι άλλοι άνθρωποι, αλλά μονάχοι τους ήταν αυτοί. Βαδίζαν δύσκολα, κινδύνευαν, και ορισμένες φορές χάνονταν και έφθαναν σε αδιέξοδο, να επιστρέψουν έπρεπε, ώστε να ξαναβρούν σημείο που το μονοπάτι θα είναι ανοικτό. Πολλά μονοπάτια ενώνονταν αρκετές φορές και μαζί διάνοιγαν μονοπάτι σε δύσκολα σημεία που τα ακανθώδη δέντρα κυριαρχούσαν στην περιοχή. Ήταν μονοπάτια ενωμένα διαλεκτικά, ισότιμα, ομότιμα, όπου κυριαρχούσε ο αλληλοσεβασμός. Μα πάντα ο καθείς είχε την δική του ευθύνη και επιλογή, για το μονοπάτι που ακολουθεί, έστω κι αν ήταν ενωμένο με άλλους εκείνη τη στιγμή.

- Κάποια στιγμή, ένα πρωινό Σαββάτου ξεκίνησα και εγώ, το δύσκολο μονοπάτι της ζωής για να διαβώ. Δύσκολο, αλλά μπορούσε να γίνει όμορφο και δημιουργικό. Από μένα εξαρτάται εάν είναι όμορφο και καθαρό, ή αν θα το ασχημύνω και θα το βρωμίσω καθώς θα προχωρώ. Έτσι αναρωτήθηκα λοιπόν: Πίσω από μια ομάδα θα πήγαινα και εγώ ώστε με ασφάλεια να προχωρώ, ή μήπως να ξεκινήσω το δικό μου μονοπάτι καλλιεργώ, το απολύτως προσωπικό;

- ...

- Κάποιος αποστασιοποιημένα αν παρατηρήσει από ψηλά κάποια στιγμή τις ανθρώπινες κοινωνίες να δρουν, να λειτουργούν και να αντιδρούν καθημερινά, θα παρατηρήσει ότι ο κάθε άνθρωπος στη Γη ζωγραφίζει ένα μονοπάτι μοναδικό. Με αλληλεπιδράσεις ασφαλώς! Δρα, λειτουργεί ή αντιδρά; Μήπως είναι μόνο αερολογίες, φληναφήματα και φανφαρονισμοί; Μήπως με υποκρισία, έπαρση και επιτήδευση βαδίζει στη ζωή; Συνάδουν οι σκέψεις, οι λόγοι και πράξεις του διαγωγής, ώστε αρμονία να επικρατεί στον «εαυτό», και αγαπητικά να την διαχέει στην κοινωνία του ανιδιοτελώς; ***Πόσο όμορφο, δίκιο, καλό και αληθινό είναι το μονοπάτι του καθενός;***

